

"Risale-i Nur'un bahsettiği hakikatlerin aynını binlerce âlimler, yüz binlerce kitaplar daha beligane neşrettikleri halde yine küfr-ü mutlakı durduramıyorlar." Bu ifadeler tevazu mu, hakikat mi?

Bu sözler tevazu değil hakikattir. Ama bu kitaplarda Risale-i Nur'da olan iki özellik olmadığı için, istifade umumi olamıyor.

Birisi, temsil ve teşbihle hakikatin avamın seviyesine indirilmesidir. O eserler ehli ilim açısından beliiğ olabilir, ama bu zamanın avam insanları bu eserleri okumaya ne güç yetirebilirler ne de zaman bulabilirler. Risale-i Nur temsil ve teşbih dürbünü ile ince ve soyut hakikatleri avamın seviyesine indiriyor, yani Risale-i Nur o eserlerin bu zamandaki hazır bir sofrası gibidir.

Diđeri, bu asrın ihtiyaçları o kitaplarda dağınık bir şekilde bulunuyor. O hakikatleri toplayıp herkesin istifade edeceği bir kıvama getirmek ciddi bir çalışma ve tetkik ester. Oysa bu zamanda o eserleri tetkik ve tahkik edecek insan binde bir çıkar. Halbuki Risale-i Nur derli ve toplu hale getirilmiş hazır bir tefsirdir, sadece açıp okumak kalıyor...